

десятинаѣ прѣсти въ прѣчника дебелинаѣ, та въ свободно врѣмя отъ наукѣ да могатъ да ся катерять ученици-ти по неѣ. *Л. Д. 1869 р. 206.* „Острыгвы“ сѣ два високу забиты сухи (стълпове), на върха вилясты, и долу при корену имъ то же вилясты или съ направени куки. На горны и на долны вилы стоѣтъ двѣ върлины, на коихъ ѣ нарѣдена и разтягнѣта основа между коѣ тъкѣтъ вѣтъкъ. *Пк. 86 **). Що на върлинкаѣ, то и на гърбинкаѣ. *Ч. 244.* Надъ шипетата на една върлина са нанизани гевреци. *Зк. 80.*

Върълъ *пр. 1)* склонный къ насилію, злой, свирѣпый, грозный, (*син. лютъ*): Баща иматъ върла душманина. *М. 53.* На майка си ѣ говоре: „Ти си върла магесница, Ти вързи му пѣтищата, Баздригянце тукъ д' остане. *ѣб. 385.* Отидоха во върла грамада, Донесоха замя осойница. *ѣб. 659.* Чеверъ лаго върлаго, крена нога на рамо, погледай по нурець. *ѣб. 664.* Да-ли ти ѣ, сину, зла дружина, Иа' ти сѣ върли овчяри. *Д. 7. 9—10.* Люта ме треска затресе, Върла ме глава забодѣ. *ѣб. 21, 26—27.* Азъ доведох върла мечка. *ѣб. 85, 26.* Тритѣ му снахи заклаха, Върли ги мѣки мѣчеха, — И имъ неѣки-тѣ режеха. *Ч. 317.* Чи ща та, брате, удари За пусто воарлу хайдутче. *ѣб. 322.* При предсѣртната постеля трѣба да дойдатъ и най-върлите душмани. *З. 115.* Днесъ ти е приятель, а утре ти става най-върлиятъ неприятель. *ѣб. 307.* Най-върлите поганци и най-свирепите злодейци. *Ст. 18.* Онзи островъ струваше ми ся като да бѣше „Земній Рай,“ а тая пропасть като „върлій ядъ.“ *З. II, 26.* 2) сильный (*о клятвѣ*), крѣпкій (*объ аракъ, о водкѣ*): Азъ ся заклѣхъ съ върла клѣтва. *Х. I, 85.* Бачва е върла ракия. *Д. 25, 13.* Наточи върла бистра ракия Да ги наред послужи. *ѣб. 48—49.* Нито сѣмъ хлѣбарка Нито сѣмъ крачмарка, Не вино продавамъ, Не върла ракия. *Л. Д. 1876 р. 156.*

Върнѣ *м. св. возвращу:* Немой ме назад врацати* Но си ме води код* майка. *Д. 34, 159—160. Употребителенъ съ постоянными объектами:* 1) —рѣчта возражу: Откак се Янка родила Мами си рѣч не върнѣла. *Д. 15, 3—4.* Море ке пѣстнамъ да те терамъ, Ты да неси речъ в'рнала, Ни ты дѣшо, ни майка ти, Лю да влѣзешъ въ башчата. *В. 289.* 2) —книже отъчу на писъмо: Кой ти день книже пристигне, Тоѣ день книже да върнешъ, Да върнешъ да ма научишь. — *Ч. 333.* Братъ ю ѣ книже повърналъ — На царя дума върнала. *ѣб. 334.* 3) откажу (*въ руки*): Той му вели и говори: Дивойко, море дивойко! В'рни него, земли мене. А теа мѣ вели и говори: Юначе лѣда гидіа! Декъ се е чѣло и видело, Што се зева, да се врашта! *В. 28—29.* Ние трѣба да върнеме... Стоянтъ не е за назе. Киръ Нено иска Пѣнка за Николча. *З. 244.* 4) *м. ср. повернусь:* Гдѣ ся върне и обрѣне чловѣкъ у насъ